

ŽIVLJENJE V KARANTENI

1. prizor

(Ponedeljek zjutraj.)

LINA (Leži v postelji, nato sede.): Oh, končno ponedeljek! (Se razveseli.)
Še celih 7 ur, dokler se starša ne vrmeta iz službe.

(Zazvoni telefon.)

LINA (Se oglasi): Halo?

KLARA (Slišimo njen glas z druge strani linije.): Živijo, Lina, kako si kaj?

LINA (Z obupanim glasom.) Hm, a ti po pravici povem?

KLARA (Zmedeno.): Seveda!

LINA (Izbruhne.): Ta karantena ne bi mogla biti slabša!

KLARA (Začudeno.): Kako to misliš?

LINA: Ne morem verjeti, da bom to rekla ampak: POGREŠAM ŠOLOOO!

KLARA (Začudeno.): Lina? A te je virus napadel?

LINA: Joj, Klara, res pogrešam šolo! Pogrešam čas pred poukom, ki smo ga preživeli z igranjem kart, pogovarjanjem in včasih tudi s prepisovanjem nalog 😊! Pogrešam naše ure športne, ki so bile polne jamranja in bolj malo teka. Pogrešam celo tisti strah, ki ga dobiš v trenutku, ko učitelj na dan ocenjevanja vstopi v učilnico!

KLARA (Zgroženo.) Okej, zdaj sem pa že prepričana da imaš korono ...

LINA (Obupano.) Ah, ti rečem, da je korona v primerjavi z mojimi problemi kot igrača.

KLARA: Lina, bodi, no, malo pozitivna, četudi je to zate precej težka naloga. Ja, pač, dolgčas ti je, ampak bodi vesela da ste ti in tvoja družina zdravi! (Panično začne razlagati.) Prebrala sem, da nas bo korona slej ko prej vse pobila in bodo zemlji zavladali vesoljci!

LINA (Omalovažujoče.): Pah, ti preveč bereš! Sploh pa, preden bo korona prišla v našo hišo, se bomo že vsi med sabo pobili!

KLARA (Šokirano.): Lina! Kako lahko rečeš nekaj takega!?

LINA (Smeje se.): Če je pa res! Normalen človek ne more biti doma zaprt z družino za štiri tedne, ne da se mu zmeša, pa ni važno, kako močno se imajo radi.

KLARA (Se umiri.) Meni je pa karantena kar všeč. V teh tednih sem spoznala, da moji sploh niso tako slabi, kot sem mislila, da so!

LINA: Uh, kakorkoli, začniva se pogovarjati o nečem drugem. Mama in oče sta danes končno spet začela z službo in imam doma trdo prislužen mir in tišino.

2. prizor

(Zasliši se odpiranje in zapiranje vrat hiše.)

MAMA (Zaslišimo njen glas izza vogala.): Lini, doma sem! V službi je izbruhnil novi val korone in so nas vse poslali domov še za dva tedna. A ni to super?

(Lina otrpne, pavza za 10 sekund.)

KLARA: Lina?

(2 sekundi tišine.)

KLARA (Zaskrbljeno.): Lina, a si še tam?

(Lina počasi dvigne telefon k ušesu.)

LINA (Obupano): Klara? Če boš kje videla to korono, ji prosim sporoči, naj čimprej najde Lino Jez ... (Lina prekine pogovor.)

KONEC

Avtorica: Iza Zupančič, 9. a

Mentorica: Barbara P. Plevanč